

**[Kofod-Svendsen]**

rer, hvordan det har ført en hensygnende tilværelse i de sidste år, og stiller det spørgsmål: Er det ønskværdigt, at det almennyttige boligbyggeri får et faktisk monopol? Ølgaardudvalgets konklusion er, at det ikke er ønskværdigt, og jeg er enig i den konklusion. Jeg tror, at det altid er betænkeligt med monopoler; men det betyder ikke, at vi ikke ønsker almennyttigt byggeri. Det er jeg også overbevist om at ministeren ønsker. Vi ønsker fortsat et almennyttigt boligbyggeri, men det at få konkurrence tror jeg er værdifuldt. Vi har set på andre områder i samfundet, at hvis man får en faktisk monopol-situation på et bestemt område, får det nogle uheldige følgevirkninger. Så det, at vi får konkurrence, tror jeg på lang sigt kan skabe en øget prisbevidsthed og måske også billigøre både det private udlejningsbyggeri og det almennyttige. Ellers skal vi se de to boligsektorer, den almennyttige og det private udlejningsbyggeri, som supplement til hinanden forstået sådan, at vi har et stærkt behov for lejligheder i øjeblikket, og sådan som jeg forstår det, vil det alt i alt medføre, at vi får flere lejligheder til rådighed.

Jeg tror, at det er vigtigt, at vi får en sådan mekanisme. Vi skal ikke tale boligbyggerilov her, det har jeg ikke planer om, men jeg vil dog sige, at når det skønnes, at der på den måde vil kunne opføres op mod 2.000 private udlejningsboliger årligt, er det vigtigt, at vi får drøftet, hvad vi gør, hvis de mod forventning ikke bliver bygget. Ellers kommer vi totalt set til at mangle nogle lejligheder. Men som konkurrenceskabende og under den forudsætning, at vi totalt set får flere lejligheder, kan vi kun give fuld opbakning til forslaget.

Som andre har været inde på, mener jeg også, at der må påhvile det private udlejningsbyggeri en social forpligtelse, eftersom man på forskellig måde, f.eks. ved indekstilbud, som der gives her, får en offentlig støtte, men også fordi nogle af dem, der kommer til at bo i de pågældende lejligheder, vil få boligsikring. Når der er en offentlig medfinansiering, er det også naturligt, at man privat har en boligsocial forpligtelse.

Det næste i forslaget er, at realkrediten får mulighed for at yde lån i andre OECD-lande. Det synes jeg er et glimrende forslag. Jeg tror, at realkrediten har en vare at byde på, som vi alle kan være interesserede i kommer ud i de andre OECD-lande.

Den sidste del af forslaget med bemyndigelsen til boligministeren er en genfremsættelse, som det også siges i den skriftlige fremsættelse af lovforslag nr. L 260; og ligesom vi dengang var positive over for L 260, har vi præcis samme holdning i dag, og vi bakker også den bemyndigelse op.

**Boligministeren (Agnete Laustsen):**

Jeg skal ikke komme med mange kommentarer, for det er gået igennem alle ordførertalerne, om end lidt på kryds og tværs, at dette lovforslag har bred tilslutning. Flere af ordførerne har opdelt det i tre forskellige elementer, og til de forskellige skal jeg knytte et par bemærkninger.

Det første er spørgsmålet om den bemyndigelse, som boligministeren får til at fastsætte regler om, at der ikke mere skal kunne ydes lån til visse ejerskifter, de såkaldte fiktive handler. Det er mit indtryk, at hele forsamlingen er enig om, at vi må disse fiktive handler til livs. Nogle har ønsket, at det skulle ske frivilligt, men baggrunden for, at det er formuleret på den måde, som det er her, er en redegørelse fra det udvalg, som Boligministeriet har nedsat vedrørende realkreditinstitutternes belåning af kontor- og forretningsejendomme. Også realkreditinstitutterne selv var interesseret i, at der blev sat stop for disse handler, som jo unægtelig har nedsat institutternes renommé på en ubehagelig måde.

Med hensyn til udlånsmulighederne i udlandet er jeg også glad for at få bred forståelse for, at dette er noget meget ønskeligt. Ikke mindst i betragtning af det indre marked, som vi jo skal åbne for i 1992, synes jeg, det er godt, at dansk realkredit allerede på nuværende tidspunkt får mulighed for at konsolidere sig i endnu højere grad, end tilfældet er. Jeg er meget tilfreds med, at der er forståelse for dette synspunkt.

Dér hvor vore veje, naturligvis må jeg vel sige, skilles, er ved lovforslagets tredje element, nemlig muligheden for igen at gøre det tiltrækkende at opføre private udlejningsboliger. Hr. Svend Andersen nævnte, at man fra de almennyttige selskabers side havde kaldt dette en bombe under vores boligmarked, men jeg kan til det sige, som også hr. Bollmann gjorde, at det er en ejendommelig form for bombetrussel.

Det, der er tale om, er ikke på nogen måde, at det almennyttige byggeri skal udkonkurreres.